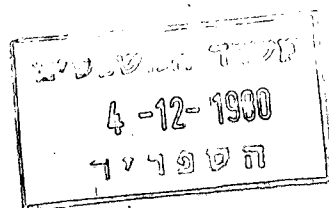

רשומות

1

קובץ התקנות

1 בדצמבר 1980

4185

כ"ג בכסלו התשמ"א

עמוד

226	תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
227	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
228	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
228	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
231	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
236	תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
240	תקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי) (תיקון), התשמ"א—1980
241	תקנות הנמלים (מניעת התנגשויות בים) (תיקון), התשמ"א—1980
241	תקנות הנמלים (טעינה ופריקה של שמנים) (תיקון), התשמ"א—1980
241	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) (תיקון), התשמ"א—1980
242	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איסור העלאת מחירים של מצרכים ושירותים בתחבורה), התשמ"א—1980
243	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לתה) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980
244	תקנות בנק הדואר (תשבון חסכון עתיר המשך) (תיקון), התשמ"א—1980
244	תקנות בריאות העם (קטיעת איבר וטיפול בהקרנות), התשמ"א—1980
245	הודעת הנוטריונים (שכר שירותים), התשמ"א—1980
247	כללים בדבר רישום ירקות והובלתם (תיקון), התשמ"א—1980

תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות
4 עד 7

שיעור היטל
האיוון על מים
בחקלאות

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

1. בתקנות המים (היטל איוון), התש"ס—1980², במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם היא 0.72 שקל למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.07 שקל למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — 0.11 שקל למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 0.72 שקל למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 0.72 שקל למ"ק.

5. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חלופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 0.38 שקל למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצית כדלקמן:

(1) בכל הארץ — 3 אגורות חדשות למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 2 אגורות חדשות למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 2 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 2 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים, יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	2	2,000
עמק הירדן	2	2,000
עמק חרוד	3	2,000
עמק החולה	3	1,800
שפלת החוף	3	1,500
עמק זבולון	3	1,500
עמק יזרעאל	3	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל.

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.

2 ק"ת התש"ס, עמ' 1694, עמ' 2352; התשמ"א, עמ' 130.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש לא יעלו על 0.72 שקל למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 0.72 שקל למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.11 שקל למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.15 שקל למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 0.72 שקל למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 0.72 שקל למ"ק.

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 0.96 שקל למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 0.48 שקל למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 0.55 שקל למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 0.96 שקל למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 0.96 שקל למ"ק."

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980)
(חמ-27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 2), התשמ"א-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, ולאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

2. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט-1978, במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון הפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

"תשלום מיוחד
בהתאם למטרות
המים ושיעוריו

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 0.36 שקל למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 2.04 שקל למ"ק."

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980)
(חמ-28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התש"ס, עמ' 2353; התשמ"א, עמ' 131.

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

החלפת תקנות
4 ו-5

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 0.72 שקל למ"ק, או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים ובין 0.72 שקל למ"ק, שייקרא להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי.

"הענקות על מים
לחקלאות ועל מים
לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 0.96 שקל למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים לבין 1.03 שקל למ"ק, שייקרא להלן — גבול ההענקה לצרכי בית (ב)."

שיעור ההענקה
על מים לצרכי
בית, מסחר,
מלאכה, שירותים
ושירותים
ציבוריים

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980)
(חמ-808-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698, עמ' 2354.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התש"ם—1980², במקום תקנה 7 יבוא:

החלפת תקנה 7

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1702, עמ' 2354; התשמ"א, עמ' 132.

(1) מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בחודשים ספטמבר-מאי (שקל/מ"ק)	תעריף בחודשים יוני-אוגוסט (שקל/מ"ק)
1.1 עמק הירדן ¹	0.21	0.29
עמק הירדן ²	0.23	0.33
יסוד המעלה	0.38	0.55
אורן-חדרה	0.45	0.63
קרן-בנא	0.49	0.71
כפר גלעדי, גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו-שפרעם, מגדל-נצרת, רום כרמל, שומ- רון, נחל עירון, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, עמק מוזרחי, שומרון-הרי אפרים	0.57	0.82
	0.60	0.85

1 בתחום המועצה האזורית בית שאן,
2 מחוץ לתחום המועצה האזורית בית שאן.

תעריף בכל חודשי השנה (שקל/מ"ק)	
0.23	1.2 בית שאן - מעיינות
0.40	שפעה
0.48	יוטבתא
	נגב, כורנוב, הר הגלב, ערד, אילת, פארן,
0.72	עין יהב, עין בוקק
0.63	בית-שאן קידוחים, ביכורה

שם מפעל מקורות	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק נוספים לדונם (בשקל למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקל למ"ק)
בית-שאן - מעיינות	0.23	0.21
שפעה	0.34	0.32
יסוד המעלה	0.43	0.40

הערות:

(1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

(2) מים לתעשייה

תעריף (שקל/מ"ק)	שם מפעל מקורות
0.26	בית שאן — מעיינות
0.32	עמק הירדן
0.59	אורן — חדרה, יוטבתא
0.66	קרן — בנא, בית שאן קידוחים
	כפר גלעדי, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שומרון— הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מוזרחי, רום כרמל, שומרון, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, נחל צין
0.72	

(3) מים לצריכה ביתית

תעריף (שקל/מ"ק)	שם מפעל מקורות
0.61	בית שאן — מעיינות
0.68	עמק הירדן
	אורן—חדרה, יוטבתא
	קרן—בנא, כפר גלעדי, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו— שפרעם, שומרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מוזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן קידוחים, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק
1.03	

(4) התעריפים לכמות מים נהרגת

התעריפים עבור כמות מים נהרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נהרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 0.36 שקל למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלאות 1.1—3 לעיל, בהתאם לענין.

4.2 לגבי כמות מים נהרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 2.04 שקל למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלאות 1.1—3 לעיל, בהתאם לענין.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980)
(חמ 807—3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התש"ס—1980², במקום פסקאות (1) עד (4) יבוא:

"(1) לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק	1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
2.52	1.1.1	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
3.96	1.1.2	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם
6.36	1.1.3	בעד כל מ"ק נוסף
	1.1.4	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרות בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
	1.1.5	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, ובהם קיימת צריכת מים משותפת, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
	1.2	גינות נוי מושקות —
	1.2.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת
1.38	1.2.1.1	בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה של 8.5 מ"ק לחודש, בין החדשים אפריל — נובמבר בלבד.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.

2 ק"ת התש"ס, עמ' 1706, עמ' 2357; התשמ"א, עמ' 135.

- 1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בין החדשים אפריל — נובמבר בלבד.
- 1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בין החדשים אפריל — נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בין החדשים דצמבר — מרס.
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי העניין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור.
- 1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי העניין.
- 1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצריכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי התלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות 1.1 — 1.2.4, הכל לפי העניין, ייעשה אך ורק לגבי כמות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.
- (2) לתעשייה
- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית — בגבולות הכמות המוקצבת
- 1.31 מעל הכמות המוקצבת —
- 1.67 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
- 3.35 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת

מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

1.31 כאשר מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מירב כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 0.59 שקל למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מירב כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —

1.67 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

3.35 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —

המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 0.36 שקל למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 2.04 שקל למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה 3.98

5.52 לבניה באתרי הבניה 2.4

(3) לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —

כאשר המים מופקים בידי הרשות המקומית — כמפורט בטבלה להלן:

פעל חכמות המוקצבת		בגבולות חכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

בשקלים למ"ק			
2.37	0.69	0.33	מועצה אזורית עמק הירדן
2.52	0.84	0.48	מועצה מקומית יסוד המעלה
			עיריית חדרה; המועצות המקומיות: אליכין, בני-ימינה, זכרון יעקב, מנחמיה, פרדס חנה-כרכור, עתלית
2.52	0.84	0.48	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; המועצות המקומיות: פקיעין, שבי ציון, מועצה אזורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, ג'לג'וליה, טייבה, פרדסיה, קלנסואה
3.09	1.05	0.69	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
2.76	1.08	0.72	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
2.76	1.08	0.72	

3.2. מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות חכמות המוקצבת — כאשר מירב המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה ב-3.1. כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מירב כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 0.26 שקל למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מירב כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה ב-3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 0.36 שקל למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 2.04 שקל למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

- 3.3 למשקי עור — בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

בשקלים למ"ק			
	למוסדות חינוך —	4.1	
3.14	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה		
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —		
3.14	בגבולות הכמות המוקצבת		
6.22	מעל לכמות המוקצבת		
	לבתי חולים —	4.2	
3.14	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה		
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —		
3.14	בגבולות הכמות המוקצבת		
6.22	מעל לכמות המוקצבת		
	לבתי מלון —	4.3	
2.28	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה		
2.28	בגבולות הכמות המוקצבת		
	מעל לכמות המוקצבת —		
	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%		
2.64	מהכמות המוקצבת		
	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%		
4.32	מהכמות המוקצבת		
	למתקני בטחון —	4.4	
3.14	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה		
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —		
3.14	בגבולות הכמות המוקצבת		
6.22	מעל לכמות המוקצבת		
	לגינות —	4.5	
	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —	4.5.1	
1.46	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה		
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —		
1.46	בגבולות הכמות המוקצבת		
4.08	מעל לכמות המוקצבת		
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2	

	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3 לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	1.38
	(ב) מעבר להגבלות	3.72
4.6	למיתקני תחבורה —	
4.45	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
4.45	בגבולות הכמות המוקצבת	
7.45	מעל לכמות המוקצבת	
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	3.16
4.8	למכבסות	3.17
4.9	לחנויות דגים	3.18
4.10	לברייכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	3.19
4.11	לבתי קברות צבאיים ואזרחיים	2.04
4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.56
4.13	לחנויות, עסקים ומשרדים	6.24
4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה	5.80
כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980) (חמ 29—3)		
אריאל שרון שר החקלאות		

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מחקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התש"ם—1980², בתקנה 3 במקום פסקאות (1) עד (4) יבוא:

תיקון תקנה 3

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166.

2 ק"ת התש"ם, עמ' 1714, עמ' 2362; התשמ"א, עמ' 140.

	1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
		א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר
1.50	1.1.1	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם
3.18	1.1.2	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק
7.45	1.1.3	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק
10.33	1.1.4	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק
		ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס
1.93	1.1.5	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
3.84	1.1.6	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק
9.00	1.1.7	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק
12.43	1.1.8	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק
	1.1.9	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בסעיפים 1.1.1 ו-1.1.5.
		לפי העניין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בסעיפים 1.1.1 ו-1.1.5, לפי העניין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
	1.2	לגינות נוי מושקות —
	1.2.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת
1.38		
	1.2.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
1.38		
	1.2.3	מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי העניין והתקופה.
	1.2.4	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה

	הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית:	
1.2.5	החייב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות 1.1 —	
1.2.4	הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.	
	(2) לתעשייה	
2.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —	
1.31	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.39	מעל הכמות המוקצבת	
2.2	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	
3.98		
2.3	לבניה באתרי הבניה	
5.52		
	(3) לחקלאות	
3.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —	
1.00	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.44	מעל לכמות המוקצבת	
	(4) לשירותים ושירותים ציבוריים	
4.1	למוסדות חינוך —	
3.14	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
3.14	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.54	מעל לכמות המוקצבת	
4.2	לבתי חולים —	
3.14	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
3.14	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.54	מעל לכמות המוקצבת	
4.3	לבתי מלון —	
2.28	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
2.28	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.60	מעל לכמות המוקצבת	

	למיתקני בטחון —	4.4
3.14	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
3.14	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.54	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינן —	4.5
	לגינן ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או	4.5.1
	רשות ממלכתית —	
1.46	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
1.46	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.63	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינן ציבורי ופרט לגינות	4.5.2
	נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים	
	לגינת הנוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה,	
1.38	במשך כל השנה	
12.63	(ב) מעבר להגבלה	
	למיתקני תחבורה —	4.6
4.45	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
4.45	בגבולות הכמות המוקצבת	
12.66	מעל לכמות המוקצבת	
	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו	4.7
3.16	במקום אחר בתקנות אלה	
3.17	למכבסות	4.8
3.18	לחנויות דגים	4.9
3.19	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
2.04	לבתי קברות צבאיים ואזרחיים	4.11
4.56	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
6.24	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13
	לכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתקנות	4.14
13.85	אלה	
אריאל שרון	כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980)	
שר החקלאות	(חמ 30-3)	

תקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי) (תיקון), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 173 ו-216 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש],
התש"ל—1970¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 22 לתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי), התשכ"ט—1968² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

22. (א) לא יועבד עובד בבניה ובבניה הנדסית אלא אם הוא חובש "קובע מגן בבניה ובבניה הנדסית" קובע מגן.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) ובתקנה 9(1) לתקנות אלה לא תחול חובת השימוש בקובע מגן על עובד בעת שהוא —

(1) מבצע עבודה תחת גג או תקרה והגג או התקרה מונח עים סכנה של פגיעה על ידי גוף נופל;

(2) נמצא בתא הנהג של מכונית או ציוד מיכני כבד ואולחו תא נותן הגנה מספקת.

2. אחרי תקנה 22 לתקנות העיקריות יבוא:

22א. (א) לא יועבד עובד בשינוע מטענים בנמל ובאניה אלא אם הוא חובש קובע מגן;

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) לא תחול חובת חבישת קובע מגן על עובדים העובדים בתא או תחת גגון של עגורן, מלגזה, טרקטור או משאית.

3. אחרי תקנה 24 לתקנות העיקריות יבוא:

24א. לא יועבד עובד במפעל לחיתוך אבן, לייצור שיש, לייצור אלמנטים של בטון או במפעל לטיפול, החזקה ותיקון של ציוד מיכני כבד, וכן בעבודות הכרוכות בטעינה ופריקה של חפצים, אלא אם הוא נועל נעלי בטיחות.

24ב. (א) לא יועבד עובד בשינוע מטענים בנמל ובאניה אלא אם הוא נועל נעלי בטיחות.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) לא תחול חובת נעילת נעלי בטיחות על עגורנאים, על נהגי מלגזות, טרקטורים, נהגי ציוד מיכני כבד אחר, נהגי משאיות וכן על עובדי מינהלה.

כ' בחשוון התשמ"א (30 באוקטובר 1980)
(חמ 1310—3)
ישראל כ"ץ
שר העבודה והרווחה

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337.
2 ק"ת התשכ"ט, עמ' 536.

תקנות הנמלים (מוניעת התנגשויות בים) (תיקון), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א—1971, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הנמלים (מוניעת התנגשויות בים), התשל"ו—1977, בסימן 3 בחלק ב' תיקון התוספת לתוספת, בתקנה 19(ד), המלה "ממוכן" תימחק.

חיים לנדאו
שר התחבורה

י' בכסלו התשמ"א (18 בנובמבר 1980)
(חמ 755308)

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 19, עמ' 443.
2 ק"ת התשל"ו, עמ' 2180.

תקנות הנמלים (טעינה ופריקה של שמנים) (תיקון), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א—1971, וסעיף 20(ב) לחוק רשות הנמלים, התשכ"א—1961, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הנמלים (טעינה ופריקה של שמנים), התשל"ו—1975, בתקנה 1, במקום הגדרת "מי נטל שמנוניים" יבוא:

"מי נטל שמנוניים" — מי נטל חמכילים לפחות 15 חלקי שמן לכל מיליון חלקי מים (15 p.p.m) ובלבד שתכולת השמן תיקבע לפי השיטה D 2778.74 של האגודה האמריקאית לבדיקת חומרים (ASTM)."

חיים לנדאו
שר התחבורה

י' בכסלו התשמ"א (18 בנובמבר 1980)
(חמ 755357)

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
2 ס"ח התשכ"א, עמ' 145.
3 ק"ת התשל"ו, עמ' 568.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) (תיקון), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 13 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), התשל"ל—1970, במקום פסקה (5) יבוא:

"(5) אם הורשע בעבירה שיש בה לדעת הרשות לפסול אותו מלשמש מנהל מקצועי של מפעל, חלפו לפחות שבע שנים למן תום ריצוי העונש על העבירה אם הוטל עליו עונש של מאסר בפועל או מיום מתן גזר הדין אם הוטל עליו עונש אחר; היה העונש מאסר על תנאי בלבד, יתחיל מנין התקופה של שבע שנים מיום מתן גזר הדין אם התנאי קויים."

חיים לנדאו
שר התחבורה

י' בכסלו התשמ"א (18 בנובמבר 1980)
(חמ 291—3)

- 1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשל"ט, עמ' 32.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 2186; התשל"ט, עמ' 415.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איסור העלאת מחירים של מצרכים ושירותים בתחבורה), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 16ב(א) (2) ו-(ב) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

תגדור

"מצרך" או "שירות" — כל אחד מהמצרכים או מהשירותים המפורטים בתוספת; "היום הקובע" — כ"ה בחשון התשל"ה (10 בנובמבר 1974).

2. (א) לא ימכור אדם מצרך ולא יעשה שירות, במהלך עסקו, במחיר העולה על מחירם היציב ביום הקובע אלא לפי היתר לפי הפרק השני 1 לחוק.

איסור העלאת מחירים

(ב) היה מקובל ביום הקובע מתן הנחה במחיר מצרך או שירות, בדרך כלל או בתנאים מסויימים, לא ימכור אדם אותו מצרך ולא יעשה אותו שירות במחיר העולה על המחיר היציב לאחר מתן הנחה כאמור.

3. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

שמירת דינים

4. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איסור העלאת מחירים של מצרכים ושירותים בתחבורה), התשל"ד—1973,² וצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איסור העלאת מחירים של מצרכים ושירותים בתחבורה), התשל"ה—1974,³ — בטלים.

ביטול

תוספת

(סעיף 1)

א. מצרכים:

1. "מוצרי תעבורה", כמשמעותם בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור וסחר במוצרי תעבורה), התשכ"ה—1965,⁴ וצמיגים מתוצרת מקומית.
2. רכב מייצור מקומי כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור רכב והרכבתו), התשכ"ז—1967,⁵ למעט רכב מתוצר ומדגם שקבע השר בהודעה ברשומות.

ב. שירותים:

1. שירותי גרירה וחילוץ של רכב לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (גרירת רכב וחילוץ), התשל"ד—1974,⁶;
2. הובלת דלק במכלית כמשמעותה בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת דלק), התשל"א—1970,⁷;
3. הסעה באוטובוסים ציבוריים, לפי חלק ה' לתקנות התעבורה, התשכ"א—1961,⁸

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשל"ג, עמ' 26; התשל"ח, עמ' 100.
2 ק"ת התשל"ד, עמ' 165.
3 ק"ת התשל"ה, עמ' 502.
4 ק"ת התשכ"ה, עמ' 1356; התש"ס, עמ' 1621.
5 ק"ת התשכ"ז, עמ' 1616.
6 ק"ת התשל"ד, עמ' 972.
7 ק"ת התשל"א, עמ' 137.
8 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.

4. הסעה במונית כמשמעותה בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להסעה במונית), התשל"ו-1976⁹ ;
5. השכרת רכב פרטי לנהיגה עצמית, הסעת סיור ברכב פרטי או באוטובוס והסעה בנסיעה מיוחדת באוטובוס כמשמעותם בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסעת סיור ברכב והשכרתו), התשמ"א-1980¹⁰ ;
6. הסעת נוסעים ברכב מסחרי כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת התעבורה¹¹.

חיים לנדאו
שר התחבורה

ט"ז בכסלו התשמ"א (24 בנובמבר 1980)
(חמ 98-3)

9 ק"ת התשל"ו, עמ' 271.

10 ק"ת התשמ"א, עמ' 64.

11 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לתה) (תיקון מס' 2), התשמ"א-1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957¹, אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לתה), התש"ם-1980², יבוא:

"תוספת" (סעיף 2)

טור ד' המחיר בשקלים במכירה —		טור ב' טור ג' האריזה הכמות		טור א' המזכר
למכונאי	לצרכן	טור ג' הכמות	טור ב' האריזה	טור א' המזכר
ללא מע"מ	כולל מע"מ			
3.21	3.96	100 גרם	חבילת חמרן	תה מסוג "74" מתוצרת "ויסוצקי"
3.29	4.16	100 גרם	חבילת חמרן	תה מסוג "510" מתוצרת "ויסוצקי"
2.18	2.75	25 שקיקים	חבילה	תה בשקיקים של 1 גרם עם סרט חמרן מתוצרת "ויסוצקי"
3.80	5.04	50 שקיקים	חבילה	תה בשקיקים של 1 גרם עם סרט חמרן מתוצרת "ויסוצקי"
2.49	3.30	25 שקיקים	חבילה	תה בשקיקים של 1.5 גרם עם סרט פוליאתילן מתוצרת "ויסוצקי"
4.72	6.30	50 שקיקים	חבילה	תה בשקיקים של 1.5 גרם עם סרט פוליאתילן מתוצרת "ויסוצקי"

תחילה

2. תחילתו של צו זה ביום א' בכסלו התשמ"א (9 בנובמבר 1980).

גדעון פת
שר התעשייה, המסחר והתיירות

כ"ח בחשוון התשמ"א (7 בנובמבר 1980)
(חמ 1250-3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשל"ט, עמ' 32.

2 ק"ת התש"ם, עמ' 1462, עמ' 1463; התשמ"א, עמ' 105.

תקנות בנק הדואר (חשבון חסכון עתיר המשך) (תיקון), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק בנק הדואר, התשי"א—1951,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות בנק הדואר (חשבון חסכון עתיר המשך), התשל"ט—1979² (להלן — התקנות העיקריות), במקום הגדרת "תכנית מקורית" יבוא: "תכנית מקורית" — אחת מתכניות החסכון המפורטות בתוספת.

תיקון תקנה 1

2. אחרי תקנה 4 לתקנות העיקריות יבוא:

תוספת תוספת

"תוספת"

תקנות בנק הדואר (חשבון חסכון תקשורת), התשל"ג—1973³;

תקנות בנק הדואר (חשבון חסכון עממי), התשל"ג—1973⁴;

תקנות בנק הדואר (חשבון חסכון פיתוח), התשל"ד—1974⁵;

תקנות בנק הדואר (חשבון חסכון מתמיד), התשי"א—1951⁶.

יצחק מודעי
שר התקשורת

כ"א בחשוון התשמ"א (31 באוקטובר 1980)
(חמ 577—3)

1 ס"ח התשי"א, עמ' 219; התשל"ו, עמ' 85; התשכ"ו, עמ' 2.

2 ק"ת התשל"ט, עמ' 1361.

3 ק"ת התשל"ה, עמ' 851, 747, 1321; התשל"ו, עמ' 1931, 1382, 2484; התשל"ז, עמ' 2408; התשל"ח, עמ' 1250, 373.

4 ק"ת התשל"ג, עמ' 851, 1781; התשל"ד, עמ' 841; התשל"ה, עמ' 1898; התשל"ו, עמ' 1324; התשל"ז, עמ' 1330.

5 ק"ת התשל"ד, עמ' 1353; התשל"ו, עמ' 1329.

6 ק"ת התשל"ג, עמ' 653; התשל"ח, עמ' 1897.

תקנות בריאות העם (קטיעת איבר וטיפול בהקרנות), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי סעיף 33 לפקודת בריאות העם, 1940¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. לא תבוצע כריתה או קטיעה של חלק מגופו של אדם ולא יינתן טיפול בהקרנה לגופו של אדם לאור ממצאיה של בדיקה פתולוגית שהיה צורך בה כדי להגיע לאבחנה בדבר הצורך באותה כריתה, קטיעה או הקרנה, אלא אם שני רופאים בעלי תואר מומחה באנטומיה פתולוגית, שניתן לפי תקנות הרופאים (אישור תואר מומחה ובחינות), התשל"ג—1973², אישרו בכתב את האבחנה או חיוו דעתם עליה בכתב.

אישור לביצוע
כריתה איבר או
קטיעתו או
טיפול בהקרנה

2. תקנות אלה באות להוסיף על כל דין.

שמירת דינים

3. תחילתן של תקנות אלה תשעים יום מיום פרסומן.

תחילה

ברוך מודן

המנהל הכללי של משרד הבריאות

י"ג בחשוון התשמ"א (23 באוקטובר 1980)
(חמ 1301—3)

1 ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 191; ס"ח התש"ם, עמ' 8.

2 ק"ת התשל"ג, עמ' 1924; התש"ם, עמ' 2312.

הודעת הנוטריונים (שכר שירותים), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות הנוטריונים (שכר שירותים) (תיקון), התשמ"א—1980, אני מודיע כי נוסח תקנה 1 לתקנות הנוטריונים (שכר שירותים), התשל"ט—1978,² יהא, החל מיום כ"ג בכסלו התשמ"א (1 בדצמבר 1980), עקב התנודות שחלו במדד המחירים לצרכן, כמפורט להלן:

"שכר שירותים" 1. בעד שירות מהשירותים המפורטים בטור א' להלן יגבה הנוטריון שכר בשיעור הנקוב בטור ב' בצד אותו שירות, בצירוף סכום השווה למס ערך מוסף שהנוטריון חייב בו בעד מתן אותו שירות:

טור א' השירות	טור ב' שיעור השכר בשקלים
1. (א) אימות חתימה, לחתימה ראשונה	33.6
(ב) לכל חתימה נוספת	16.8
(ג) אישור שהחותם על מסמך בשם הוולת היה מוסמך לכך, לכל חתימה, בנוסף לשכר לפי פסקה (א) או (ב)	16.8
(ד) גיתן באותו מעמד אימות חתימה על מסמך וגם על העתק של אותו מסמך, בנוסף לאישור כאמור בפסקה (ג) או בלעדיו — לכל העתק כאמור	16.8
2. (א) אישור העתק צילומי של מסמך — לעמוד הראשון	16.8
לכל עמוד נוסף על העמוד הראשון	7.2
(ב) אושר במעמד אחד יותר מהעתק צילומי אחד — לכל אישור נוסף לאישור הראשון — לעמוד הראשון	9.6
לכל עמוד נוסף	2.4
3. אישור העתק שהודפס בד בבד עם המקור באמצעות נייר פחם	השיעורים שנקבעו לאישור העתק צילומי
4. אישור העתק שאיננו העתק צילומי ולא הודפס בד בבד עם המקור באמצעות נייר פחם	כפל השיעורים שנקבעו לאישור העתק צילומי
5. (א) אישור נכונות של תרגום — (1) עד מאה המלים הראשונות במסמך המתורגם	57.6
(2) לכל מאה מלים נוספות על מאה המלים הראשונות שבתרגום	33.6

1 ק"ת התשמ"א, עמ' 194.

2 ק"ת התשל"ט, עמ' 196.

(ב) ניתן במעמד אחד יותר מאישור אחד לאותו תרגום — לכל אישור נוסף לאישור הראשון

12.0

הסכום שנקבע לפעולה בתעריף המינימלי של לשכת עורכי הדין, ובאין קביעה כאמור — הסכום שנקבע בו לפעולה הדומה לה ביותר, ובאין קביעה זו — 62.4

הסכום שנקבע לביצוע הפעולה לפי פסקה (א) בתוספת השכר שנקבע לענין פריט 1

(ב) ביצוע כל פעולה כאמור בפסקה (א) אגב אימות חתימה של צד למסמך

(ג) נעשתה במעמד אחד פעולה כאמור בפסקאות (א) או (ב) במסמך פלוני ובעותק נוסף ממנו — לכל עותק נוסף שנעשתה בו הפעולה

16.8

33.6

7. אישור שפלוני נמצא בחיים

8. (א) קבלה ואישור של תצהיר שניתן בשבועה או בדרך אחרת —

38.4

(1) למצהיר הראשון

19.2

(2) לכל מצהיר נוסף

(ב) ניתן במעמד אחד יותר מאישור אחד לאותו תצהיר, לכל אישור נוסף לראשון

16.8

9. העדה על מסמך סחיר —

(1) אם הסכום שעליו נדרש לערוך את ההעדה אינו עולה על 4,800 שקלים

48.0

(2) עלה הסכום האמור על 4,800 שקלים, הכל בנוסף להוצאות הנסיעה ממשרדו של הנוטריון למקום ההעדה וחזרה

1% מאותו סכום

הסכום שנקבע לפעולה בתעריף המינימלי של לשכת עורכי הדין, ובאין קביעה כאמור — הסכום שנקבע בו לפעולה הדומה לה ביותר, ובאין קביעה זו — 62.4

10. כל פעולה אחרת שנוטריון מוסמך לה לפי כל דין ושלא נקבע לה שכר בתקנות אלה

11. (א) עשיית פעולות שנוטריון מוסמד להן לפי כל דין, שלא במשרדו של הנוטריון ועל פי בקשתו המפורשת של מקבל השירות לתת במקום אחר — למעט פעולה שלפי טיבה אין לבצעה במשרדו — בנוסף לשכר הנקוב בפריטים 1 עד 10, לפי הענין, ובנוסף להוצאות הנסיעה ממשרד הנוטריון למקום מתן השירות וחזרה — יהא מספר הפעולות באותו מעמד אשר יהא

62.4

(ב) נתבקש נוטריון לעשות פעולות באותו מקום בעת ובעונה אחת על ידי מספר בני אדם, יהא חלקו של כל מבקש שירות באותו מעמד בהוצאות הנסיעה ובשכר כאמור בפסקה (א) כחלקו בסך כל מבקשי שירות באותו מעמד.

י"ב בכסלו התשמ"א (20 בנובמבר 1980) מאיר גבאי
המנהל הכללי של משרד המשפטים (חמ 1216-3)

כללים בדבר רישום ירקות והובלתם (תיקון), התשמ"א—1980

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 29 ו-39 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, התשי"ט—1959¹, קובעת המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה), כללים אלה ומצווה לאמור:

1. בסעיף 2 לכללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (רישום ירקות והובלתם), התשכ"ז—1967² (להלן — הכללים העיקריים), במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) המועצה תקין טפסים של תעודות משלוח בפנקס של חמש תעודות כל אחד, של עשר תעודות כל אחד ושל עשרים תעודות כל אחד; כל תעודה תוצא בשה עתקים ותשא מספר סידורי שוטף."

2. בסעיף 4 לכללים העיקריים, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מגדל ירשום כל משלוח של ירקות בזמן מסירתו למוביל על גבי טופס תעודת משלוח במקור ובזמישה העתקים בנייר פחם."

3. בסעיף 5 לכללים העיקריים, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מגדל יחתום ויחתים את המוביל על ששת ההעתקים של תעודת המשלוח את העותק הראשון וארבעה העתקים נוספים ימסור למוביל וההעתק האחרון יישאר בידי כשהוא בלתי נתלש מהפנקס."

1 ס"ח החשי"ט, עמ' 222; התשכ"ב, עמ' 31; התשל"ט, עמ' 129.
2 ק"ת התשכ"ז, עמ' 1574; התשל"ה, עמ' 759; התש"ס, עמ' 41.

בסעיף 6 לכללים העיקריים, במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) לא יוביל אדם ירקות אלא אם קיבל לגביהם תעודת משלוח בחמישה העתקים כאמור בסעיף 5."

בסעיף 13 לכללים העיקריים, אחרי "מלאים" יבוא "ברורים" ואחרי "ונתונים" יבוא "תאריך המשלוח וכמויות התוצרת תיכתבנה גם במלים."

נתאשר:

ב' באב התש"ם (15 ביולי 1980)
(חמ 556-3)

יהלומה שחורי

יושבת ראש המועצה לייצור
ולשיווק של ירקות

אריאל שרון

שר החקלאות

גדעון פת

שר התעשייה, המסחר והתיירות

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).